

Rddf-plaatsing

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij beroepschrift van 18 juli 2012 is appellante in beroep gekomen tegen een beslissing van verweerster van 8 juni 2012, waarbij haar functie met ingang van 1 augustus 2012 in het risicodragende deel van de formatie (RDDF) is geplaatst. Verweerster heeft een verweerschrift ingediend, gedateerd op 19 september 2012.

Bij brief van 7 november 2012 en per e-mail van 13 november 2012 heeft verweerster nog aanvullende stukken gezonden en bij brief van 8 november 2012 heeft appellante nog een stuk in het geding gebracht.

De mondelinge behandeling van deze zaak heeft plaatsgevonden ter zitting van de commissie van 15 november 2012. Verschenen zijn appellante en haar echtgenoot, bijgestaan door haar gemachtigde en voor verweerster de heer ....., voorzitter College van Bestuur en mevrouw ....., personeelsfunctionaris, bijgestaan door de gemachtigde van verweerster.

Partijen hebben ter zitting hun standpunten mondeling toegelicht, de gemachtigden onder overlegging van pleitaantekeningen.

2. De feiten

Appellante is in dienst van verweerster als leraar aan de basisschool de ..... te ..... met een werktijdfactor van 0,4477, blijkens de akte van benoeming van 22 september 2008 sinds 1 augustus 2008 voor onbepaalde tijd. Daarvóór heeft appellante in dienst van verweerster gewerkt van 1 november 1996 tot 1 juli 1998 (enkele vervangingsdagen), van 24 augustus 1998 tot 16 november 1998, van 24 maart 1999 tot 1 augustus 2000 (enkel vervangingsdagen), van 1 augustus 2000 tot 1 april 2005, van 28 september 2005 tot 21 juli 2006, van 7 september 2006 tot 23 december 2006, op 12 januari 2007, van 19 april 2007 tot 7 juli 2007 en vervolgens onafgebroken vanaf 1 augustus 2007.

Verweerster hanteert werkgelegenheidsbeleid als bedoeld in de artikelen 10.2 en 10.3 CAO PO.

Op 15 mei 2012 is het bestuursformatieplan na verkregen instemming van de (P)GMR vastgesteld. Tussen partijen is niet in discussie dat op basis van dat bestuursformatieplan sprake is van boventaligheid.

In het kader van het werkgelegenheidsbeleid heeft verweerster met de centrales een sociaal plan afgesloten.

In dat sociaal plan is vermeld dat het aanwijzen van boventaligheid zal geschieden op basis van objectieve criteria. Een anciënniteitscriterium zal hiervan deel uit maken.

In het sociaal plan is tevens bepaald dat verweerster conform het bepaalde in artikel 10.3 CAO PO het afspiegelingsbeginsel hanteert als bedoeld in het ontslagbesluit UWV. Binnen de volgens het afspiegelingsbeginsel gevormde cohorten dient volgens het sociaal plan de afvloeiingsvolgorde te worden bepaald door de anciënniteit binnen verweerster.

De bijlage, die bij het voorlaatste concept voor het sociaal plan was gevoegd en waarin (onder andere) was opgenomen: "4. Onderbreking aanstelling meer dan 3 maand: laatste aanstelling", is niet in het definitief sociaal plan overeengekomen

omdat partijen over de inhoud van de bijlage geen overeenstemming konden bereiken.

Het begrip diensttijd is in het Sociaal Plan gedefinieerd als “de tijd doorgebracht in een betrekking als bedoeld in bijlage 6 van de CAO PO”.

3. Het beroep en het verweer

Het beroep strekt tot gegronde verklaring daarvan. Appellante stelt zich daartoe op het standpunt dat verweerster ten onrechte alleen de diensttijd bij verweerster heeft meegenomen voor zover deze niet langer onderbroken is geweest dan 3 maanden overeenkomstig het anciënniteitsbegrip uit het ontslagbesluit van het UWV.

Zij stelt dat het ontslagbesluit niet van toepassing is op het onderwijs behalve ten aanzien van het afspiegelingscriterium. Dat is in de CAO PO vastgelegd.

Het begrip anciënniteit dient te worden omschreven als ouderdom in rangorde naar diensttijd en in het sociaal plan wordt diensttijd omschreven als alle tijd die in aanmerking wordt genomen bij de berekening van de jubileumgratificatie.

Verweerster stelt zich op het standpunt dat artikel 10.3 CAO PO verwijst naar het ontslagbesluit van het UWV. Zij is van oordeel dat daarom anciënniteit dient te worden gehanteerd als omschreven in de beleidsregels ontslagtaak UWV. Een onderbreking van iets meer dan 3 maanden heeft verweerster uit coulance overwegingen niet als onderbreking berekend, doch de eerdere langdurige onderbreking in 2005 heeft tot gevolg dat diensttijd slechts kan worden meegerekend vanaf 28 september 2005.

4. De beoordeling

In geschil tussen partijen is de afvloeiingsvolgorde die op grond van de cao en het sociaal plan dient te worden gehanteerd en met name de betekenis van het begrip anciënniteit in dat kader.

De commissie dient te beoordelen of het begrip anciënniteit in het sociaal plan van verweerster dient te worden verstaan als alle diensttijd in dienst van verweerster of -in geval van onderbreking van die diensttijd- de diensttijd vanaf de eerste datum na een onderbreking langer dan 3 maanden.

Het komt derhalve aan op de uitleg van het begrip conform de door de Hoge Raad geformuleerde cao-norm. Artikel 10.3 CAO PO bepaalt ten aanzien van het afspiegelingsbeginsel dat dit dient te worden toegepast zoals weergegeven in het ontslagbesluit en in één adem dat een anciënniteitscriterium dient te worden gehanteerd. Ten aanzien van dat anciënniteitscriterium wordt in artikel 10.3 CAO PO uitdrukkelijk niet verwezen naar het ontslagbesluit.

Anciënniteit is te verstaan als ouderdom in diensttijd. Het begrip diensttijd is in het sociaal plan zeer ruim geformuleerd. Voor de toepassing van de afvloeiingsvolgorde binnen een cohort geldt zonder beperking anciënniteit binnen verweerster. De bijlage bij het sociaal plan, waarin werd vermeld dat bij een onderbreking van de aanstelling van meer dan 3 maanden de laatste aanstelling had te gelden is in het uiteindelijk sociaal plan niet opgenomen.

Op grond van het vorenstaande in onderlinge samenhang komt de commissie tot de conclusie dat de meest aannemelijke en taalkundig meest logische betekenis van het begrip anciënniteit is alle diensttijd in dienst van verweerster zonder rekening te houden met onderbrekingen.

Appellante heeft onweersproken gesteld dat haar functie niet voor plaatsing in het RDDF in aanmerking komt, indien al haar dienstdtijd bij verweerster zou zijn meegenomen bij het vaststellen van haar anciënniteit.

Het beroep dient dus gegrond te worden verklaard.

5. De beslissing

De commissie verklaart het beroep van appellante gegrond.

Deze beslissing is gegeven te Utrecht op 15 november 2012 door mr. A. Schellart, voorzitter, mr. L.A.S. Boersen, mr. A.A.M. Mollee, mr. R.A.C. van Rossum en drs. T.E. Sikkema, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.